

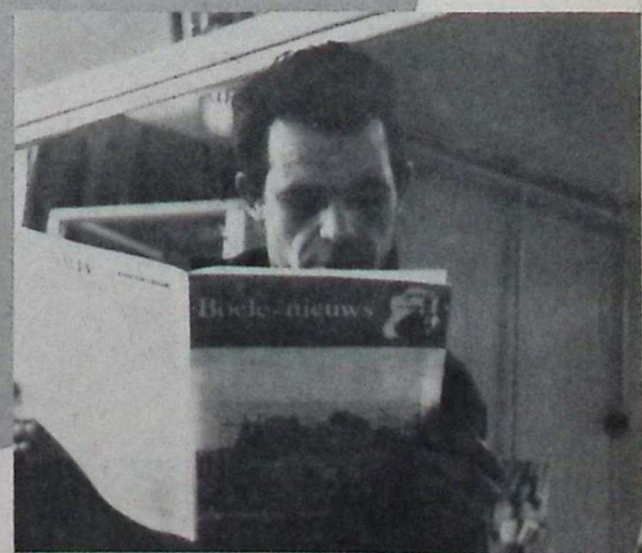
Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

10

JAAR

OP DE OMSLAGFOTO'S:

Maarten Mudde van de leerschool machine-
fabriek.

Jac. de Regt, gepensioneerd schildersbaas.

Mevr. J. Vrolijk-v. Driel te Bolnes.

De Spaanse werknemer: Manuel Molina.

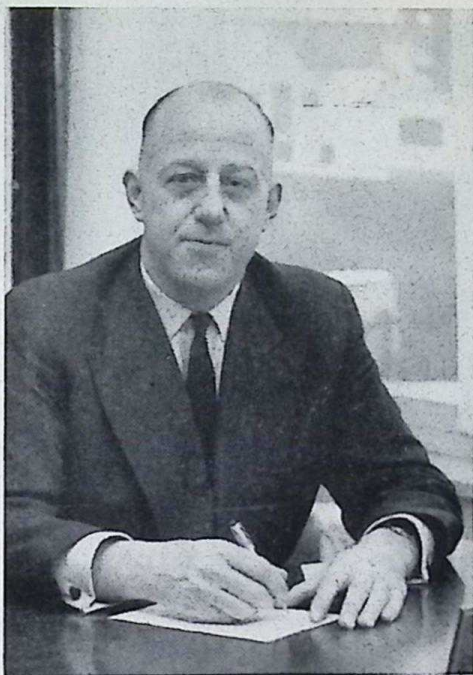
REDAKTIEKOMMISSIE:

J. G. v. Beek.

G. de Jong.

E. H. Koch.

Zonder toestemming van de redactie mogen geen
artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden
overgenomen.

EEN WOORD VAN DE DIREKTIE OVER 10 JAAR „BOELE-NIEUWS”

Toen na enige tijd van voorbereiding in februari 1954 het eerste nummer van Boele-Nieuws verscheen, moest dit nog echt beschouwd worden als een experiment. Wel stond ook toen reeds het doel ons goed voor ogen, namelijk om de goede verstandhouding in het bedrijf te bevorderen. Maar de redactie had nog geen ervaring. Het blad verscheen nog onregelmatig, maar het voorzag toch wel in een behoefte.

Thans na 10 jaar en terugbladerend in de 69 voorafgaande nummers, kunnen we wel zeggen dat het blad, ons Boele-Nieuws, er zijn mag. De redactie is in goede handen en het blad verschijnt regelmatig.

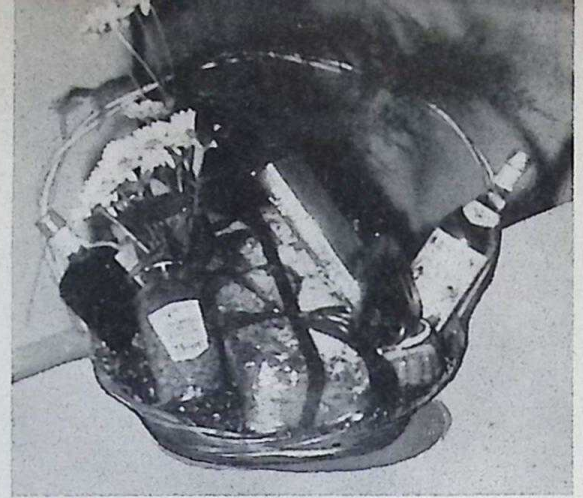
Zonder twijfel zullen er nog wensen overblijven en wij hopen, dat U, indien U bepaalde wensen of verlangens over Boele-Nieuws hebt, deze aan de redactie of aan de afdeling personeelszaken kenbaar zult maken.

Wij hopen dat de redactie vol ijver aan de volgende 10 jaar gaat beginnen en voort zal gaan met het brengen van een goed blad, waardoor de verstandhouding en de medewetenschap in ons bedrijf zal groeien.

DE DIREKTIE

WELK BEROEP
Kiest U?

Piet Kuiper was de kluts kwijt, maar de eerste prijs rijk!

Zelden hebben we zo'n onthutst gezicht gezien als dat van Piet Kuiper, toen hij na de fluit van kwart over vijven op Oudejaarsmiddag zijn huis binnenstapte. Er was visite en wat voor visite... Maar laten we het verhaal van voren af aan vertellen.

Totaal 462 inzenders dongen mee naar de mooie prijzen. Hiervan viel al direct 23 % af, omdat foutieve antwoorden ingevuld waren. Onze veronderstelling, dat de puzzel lastig zou zijn, is niet juist gebleken, want over 't algemeen vond men het vrij eenvoudig om de beroepen te raden. De grootste moeilijkheid leverde baas Punt op in zijn uitbeelding van bankwerker. Velen gaven als antwoord: smeertzetter of korveeër en dat zijn inderdaad geen gekke antwoorden. Ook werden vaak verrassende antwoorden gegeven. Voor de kleuter, die zo parmantig op de po zat, werd opgegeven: kraanmachinist en zelfs opruimer. Nog gekker maakte iemand het om hiervoor op te geven: bedrijfsassistent!

Op Oudejaarsmiddag, 14.00 uur, deed de sekretaris van de Ondernemingsraad, de Heer P. Tuk, een greep in de stembus en trok achtereenvolgens:

1. P. Kuiper, leerschool scheepsbouwloods.
2. G. de Bes, kalkulator.
3. D. Vorster, bankwerker.

Met de Heer Joh. Boele en de drie

redactieleden gingen we om 5 uur naar Retiefstraat 119, waar het kinderrijke gezin van vader H. Kuiper, die ook bij Boele werkt, gehuisvest is. Men is daar drukte gewend en op een man meer of minder wordt niet gekeken. Er waren tenminste buiten moeder + 10 kinderen nog een verloofde, een hond en een kanarie aanwezig. Dus toen we met zijn allen op de thuishoofst van vader en zoon zaten te wachten, was de kamer zo vol als mijn maag op tweede Kerstdag.

Vader arriveerde eerst en hij bleef de situatie meester: „Mijnheer Boele, wat verschaft mij de eer?“, sprak hij waardig. „Nee, niks hoor, Kuiper, we zitten op Uw zoon te wachten“.

Dat wachten duurde wel even, want Piet schijnt gewend te zijn om eerst een bal gehakt te gaan eten bij Arie Kooy, als voorschot op wat thuis nog komen gaat. De wachttijd werd echter aangenaam verkort door lekkere koffie, gezet en geserveerd door daartoe aangewezen dochters. Zowel het één als het ander kon onze goedkeuring wegdragen.

Gestommel op de trap kondigde de komst van Piet aan. De deur ging open, Piet deed één stap naar binnen, maar kwam voorlopig niet verder. Als aan de grond genageld bleef hij staan.

„Kijk maar niet zo verschrikt, Piet, we komen met goede bedoelingen...“ en langzamerhand begon bij Piet een lampje

te branden. Eerst heel flauwtjes en daarna 40 Watt, maar verder is 't niet gekomen. Beduusd nam hij de felicitaties in ontvangst. Toen we van iedereen afscheid genomen hadden (in dit geval betekende dat een oponthoud van een kwartiertje), gingen we naar de winnaar van de derde prijs, die ook in de Retiefstraat woont. Bankwerker D. Vorster, tevens chauffeur, was met een bus weg en daarom hielden we ons zolang bezig met het driejarig zoontje, dat naar zijn vader aardt. Helemaal niet verlegen. Tenminste, als je probeert de directeur

„Niet alles alleen opeten, Piet...“

een mep met een trommelstok te geven, mag aangenomen worden, dat je vrij en frank tegenover de wereld en haar problemen staat.

Net toen hij bezig was de Heer Boele van zijn stropdas te ontdoen, kwam Papa thuis. Na de ongedwongen prijs-overhandiging loodste Vorster ons allemaal de echtelijke slaapkamer in en gaf daar een demonstratie met de wekker.

Als dat ding afloopt, gaat er aan de muur een luide bel en het moeilijk wakker te krijgen Vorsterlijke echtbaar is dan klaarwakker. Dit systeem van eigen vinding (het z.g.n. Vorsterpatent) heeft bovendien het voordeel, dat heel het huizenblok meeprofiteert.

We gingen naar de tweede prijs in de Gerrit Maritzstraat, waar G. de Bes rustig een snipperdag zat te hebben. Hij had helemaal geen haast, wij ook niet en dus hebben we een tijd gezellig zitten praten. Over het bedrijf, over de puzzel, over de zaak, over de boekenkast, over de N.V., over de mooie prijs en over Boele. De tijd vloog om en de koffiepote had ook hier dankbare klanten. Totdat de Heer de Jong zich herinnerde, dat hij nog naar Zaltbommel moest, de Heer Boele dat hij nog een gezin had, de Heer van Beek, dat hij eigenlijk ook wel eens een avondje thuis kon blijven en de Heer Koch, dat er thuis nog erwtensoepe stond van de vorige dag.

Dat gaf de doorslag en we vertrokken na een hartelijk afscheid.

De jaarlijkse prijsvraag was weer ten einde en we kunnen wel zeggen, dat het weer een succes geweest is.

Het grote aantal inzendingen bewijst dat wel.

De beroepen, die geraden moesten worden, waren: klinker, koker, draaier,

„Zeer juist gesproken“, vond dit kleine Kulpertje.

G. de Bes tot kollega F. K. Herrman: „En hier ziet u G. de Bes, de tweede prijswinnaar.“

scheepsbeschieter, ketelmaker, drukker, boekhouder, afschrijver en bankwerker.

De tien duimstokken werden gewonnen door:

A. Hameete, A. de Ridder, J. de Ruiter, H. F. J. Noordanus, J. Schop (no. 538), A. Vrolijk, W. Noordhoek, A. Prins, G. J. Matthijse, H. Zondergeld.

Alle medewerkers aan deze puzzel onze hartelijke dank.

Over de uitreiking van de prijs aan W. Noordhoek kunt U elders in dit nummer meer lezen.

Benoemingen

Met ingang van 1 Januari 1964 is *de Heer R. v. d. Weij* aangesteld als bedrijfsassistent in de afdeling scheepsbouw.

Met ingang van dezelfde datum is *de Heer J. Dekker* aangesteld als bedrijfsassistent in de afd. machinebouw.

DE DIREKTIE

Vakantie regeling 1964

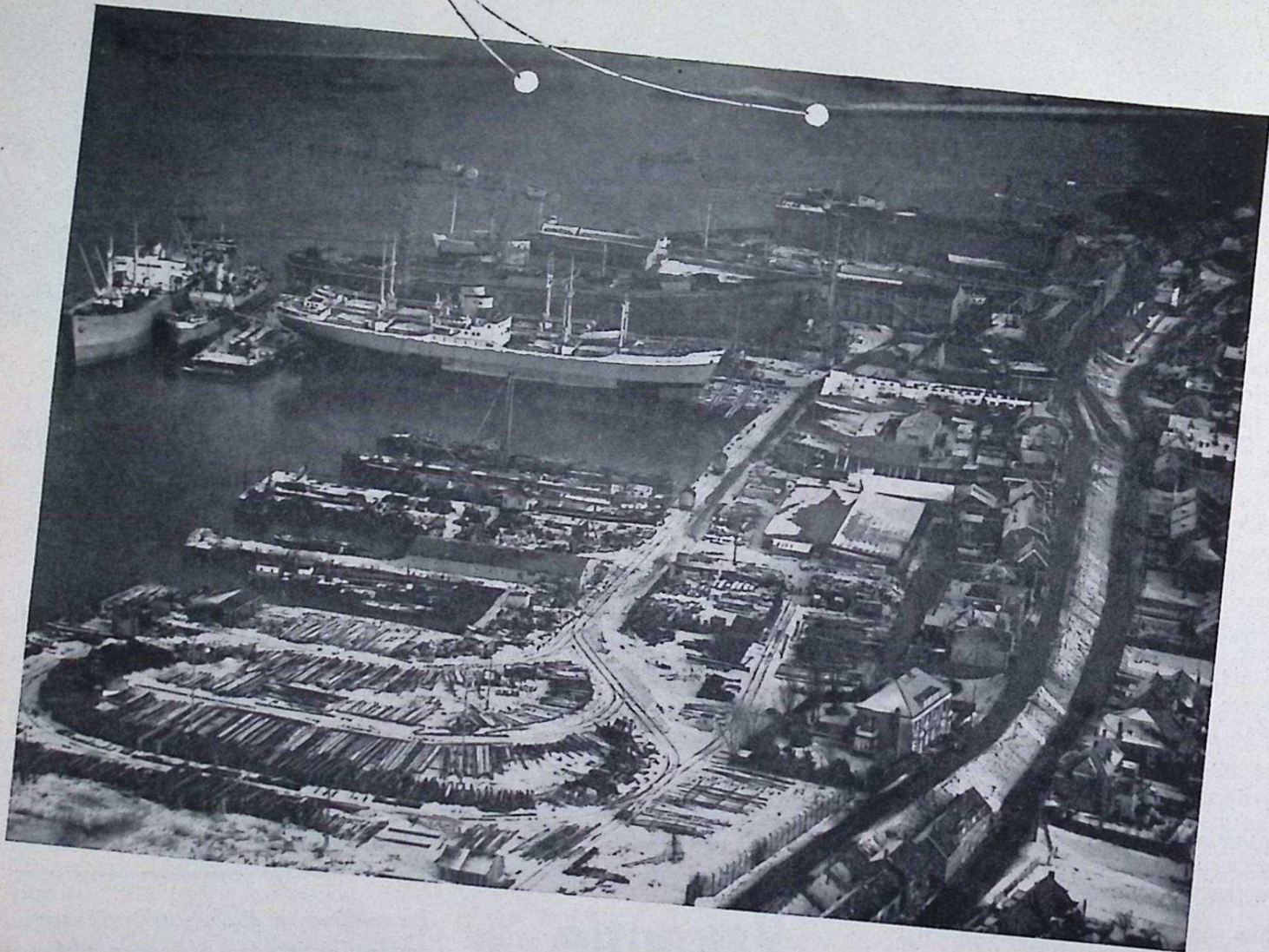
De verdeling van de 15 dagen vakantie waarop men dit jaar aanspraak kan maken is, na overleg met de Ondernemingsraad, als volgt vastgesteld:

1. Een aaneengesloten vakantie van twee kalenderweken vanaf 19 juli tot en met 1 augustus	10 vakantiedagen
2. Een vastgestelde snipperdag, tevens de dag voor de reisveren. op vrijdag 8 mei (na Hemelvaartsdag)	1 vakantiedag
3. 4 vrije snipperdagen	4 vakantiedagen

totaal 15 vakantiedagen

Ons bedrijf in 10 j

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van Boele-Nieuws heeft de redactie een luchtfoto uit het archief opgediept, die gemaakt werd in Januari 1953. Daarnaast ziet U de nieuwste luchtfoto van ons bedrijf, die genomen werd tijdens de dokbeurt van de „Bregaglia” in November 1963.

Wanneer we de beide foto's aandachtig bekijken en vergelijken, dan zult U met ons tot de konklusie komen, dat er de laatste tien jaren heel wat veranderd en verbeterd is. 't Is eigenlijk haast ongelofelijk wat er in deze betrekkelijk korte tijd tot stand gebracht is.

Allereerst op de voorgrond het dok met de pier en de wipkraan. Een uitbreiding, die voor ons bedrijf van onschatbare betekenis is. Verder zien we dat het

platenopslagterrein van toen plaats heeft moeten maken voor reparatiehelling 3. Het tegenwoordige platenterrein ligt een stuk meer naar de kant van Rotterdam. Vergelijk op de beide foto's de plaats van het woonhuis van de Heer Joh. Boele maar eens t.o.v. het platenterrein. De eerste paal voor helling 3 werd geslagen in September 1957 en reeds in Sept. 1958 kwam het eerste schip droog. Direkt in het oog springend is op de nieuwe foto de rijweg van Stelconplaten. De voltooiing hiervan werd gevormd door de toegangsweg naar het dok, zodat we thans over de gehele lengte van de werf, vanaf de dokpier tot achter de koperslagerij, een prima rijweg hebben. Op de oude foto ziet U nog hoe de stoomkraantjes langs haven 2 in de rich-

ting van de scheepsbouwloods reden. Nieuw is ook de brandersloods en vóór helling 3 het gebouw voor de 500-tons pers. Totaal veranderd is de situatie bij haven 3. Hier waren het z.g.n. „oliehaventje” en de snipperhoop met zijn kraan. De loods, die U daar nog ziet staan, werd gedeeltelijk gebruikt als opslagplaats voor schippersgereedschap en gedeeltelijk als V. Ommeren-magazijn. Het tegenwoordige V.O.-magazijn met zijn schroevenopslagplaats kunt U op de nieuwe foto net niet zien. Het bevindt zich rechts onder in de hoek tegen het terrein van Kemper aan. In de haven ziet U de oude „IJssel”, die later verbouwd is tot dokbak. De houtopslagloodsen en andere gebouwtjes tussen de dijk en haven 2 zijn

maar vogelvlucht

verdwenen om ruimte te maken voor de lasloods. We zouden ons nu de werf niet meer voor kunnen stellen zonder lasloods, waar dag en nacht, ondanks vorst en regen doorgewerkt wordt. Hiermee verdwenen ook de meeste z.g.n. lasvloertjes.

Helling 2 veranderde niet veel. De lieren werden vernieuwd, de helling werd iets verlengd en ook de kade aan de rivierkant werd verlengd, maar dit is op de foto nauwelijks zichtbaar. Het in aanbouw zijnde zeeschip op de nieuwbouwhelling is bouwnummer 949, de „Prins Willem van Oranje”.

Nieuw zijn verder de onderhoudswerkplaats en de nog in aanbouw zijnde leerschool voor de scheepsbouw, terwijl de tuin van de villa bij de werf getrok-

ken werd. De villa zelf is nu in gebruik bij onze technische dienst en de mechanische administratie.

Niet op de oude, maar wel zichtbaar op de nieuwe foto is de kantine benedendijks, die in Febr. 1957 in gebruik genomen werd.

Wanneer we de oude foto aandachtig bekijken, blijkt ook, dat het aantal torenkranen aanzienlijk uitgebreid is en dat de kade achter de machinefabriek duchtig veranderd is. Men was toen juist bezig met het slaan van de stalen damwand. Ook kunt U achter de machinefabriek nog een heistelling ontdekken, die toen bezig was de palen te slaan voor bergloods, koperslagerij en ketelmakerij. Dit grote projekt kwam gereed in April 1954.

De laatste verandering, die op de foto zichtbaar is, is de verbouwing van het bedrijfskantoor, waar men druk bezig is met het aftimmeren en schilderen van de nieuwe bovenverdieping.

Natuurlijk zijn er nog veel meer dingen veranderd in deze tien jaren o.a. vernieuwing van vele machines en werktuigen en nog steeds voltrekt zich de gedaanteverandering van Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. U zult het met ons eens zijn, dat het bijna niet te geloven is, dat dit alles slechts in tien jaar tijd is gebouwd. Een fantastische uitbreiding in de wedloop om bij te blijven en zich te handhaven in de internationale scheepsbouw- en scheepsreparatiewereld.

UITSLAAN VAN PLAATWERK en AFSCHRIJVEN in de SCHEEPSBOUW

Een tekenkursus voor jong en oud

Lijnen worden getrokken, afstanden met de passer gemeten en elders op het vel papier weer neergezet. Druk bezig met tekenhaak, driehoek, lineaal en potlood verdiept de tekenaar zich in het probleem hoe de ware lengte van een lijn bepaald moet worden. Hoe je uit die wirwar van punten, lijnen en vlakken vast kunt stellen wat de ware gedaante zal zijn van een plaat die uitgeslagen moet worden.

In de leslokalen 1 en 2 van onze kantine speelt zich elke dinsdagmorgen een belangrijk deel van onze vakopleiding in de scheepsbouw af. De heer J. Rolloos, konsulent van de Stichting Bemetel, geeft hier aan onze jongens les in het uitslaan en afschrijven in de scheepsbouw. Leermeester J. J. de Jong en de assistent leermeester J. H. Bode staan hem in deze zaak terzijde.

Aan de vakopleiding voor het beroep van ijzerwerker-afschrijver in de scheepsbouw komt tegenwoordig heel wat te pas. Behalve de handvaardigheid die in de leerschool wordt bijgebracht gaan de jongens één dag in de week naar een streekschool. Daar krijgen zij les in nederlandse taal, rekenen en meetkunde, natuur- en werktuigkunde, vaktekenen, materiaal-kennis en gereedschapsleer alsmede in speciale vakleer. Bovendien, en daar is dit artikel aan gewijd, krijgen de jongens van de scheepsbouw nog een halve dag per week bij ons op het bedrijf onderricht in het uitslaan en afschrijven. Wellicht zult u zich afvragen waarom dit gedaan wordt als de jongens op school al vaktekenen krijgen. Wij zullen proberen een verklaring hiervoor te geven.

Op school leren de jongens hoe een konstruktietekening gemaakt wordt. Van zo'n tekening moet de vakman te weten komen hoe het werkstuk er uit zal gaan zien. De allereerste voorwaarde, die aan een werktekening gesteld wordt, is dat hij duidelijk de bedoeling moet weergeven. De maten staan erop en de materiaalafmetingen.

Omdat een tekening slechts een vel papier is moet de tekenaar, om het werkstuk duidelijk voor te stellen, gebruik maken van verschillende aanzichten en doorsneden. Daarvoor zijn een aantal afspraken van kracht, die ook de vakman moet kennen om de bedoeling te begrijpen. Wij zeggen dan ook, dat de vakman een tekening moet kunnen lezen.

Welnu, als je leert om een duidelijke tekening te maken dan leer je vanzelf de afspraken die van toepassing zijn.

Alle gegevens die nodig zijn worden van de tekening gelezen en worden op zodanige wijze verwerkt dat het werkstuk gemaakt kan worden. Als we nu een schip bekijken dan merkt u wel dat het niet zo eenvoudig is als het lijkt. Er zijn zoveel schuine en gebogen lijnen dat het erg moeilijk is om de ware lengte door de juiste combinatie van de verschillende gegevens

Piet Goedhart (l.) en Jan v. d. Velde krijgen tekst en uitleg van de cursusleider, de heer J. Rolloos.

te vinden. Voor dit werk is dan ook een goed ruimtelijk inzicht noodzakelijk.

En om zich dit ruimtelijk inzicht eigen te maken gaan de jongens van de scheepsbouw een halve dag in de week naar tekenles. Zij doen dit werk graag want het spreekt tot hun verbeelding. Om de proef op de som te nemen wordt zo'n uitslag wel eens uit het papier geknipt en gevouwen en gebogen volgens de afgetekende lijnen. En als de zaak klopt, dan kunt u de voldoening van de gezichten zien stralen.

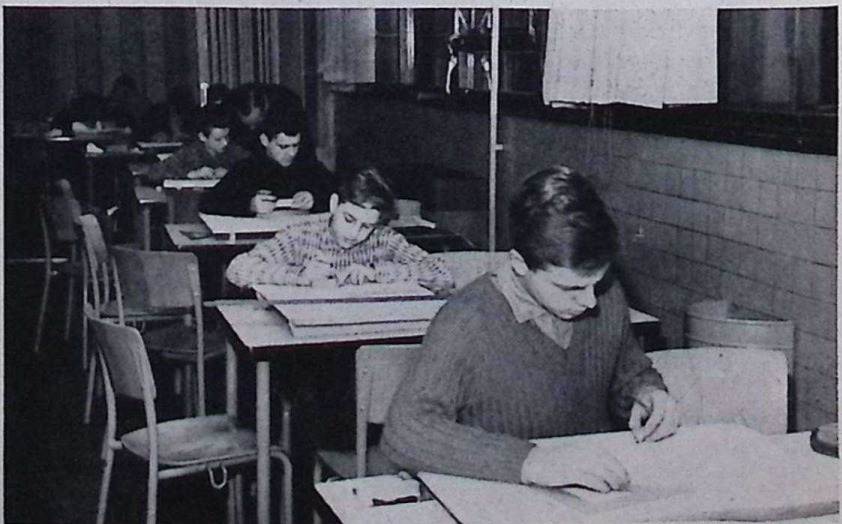
Diegenen van ons, die ouder zijn dan 21 jaar vallen niet meer in de termen voor de leerschool opleiding. Ook voor hen hebben wij echter de mogelijkheid opengesteld om de kennis op het terrein van uitslaan en afschrijven te vergroten.

Eenmaal per week, op maandagavond, geeft de heer Rolloos les. Wij hoeven u zeker niet te vertellen dat op deze ouderenkursus met aandacht wordt geluisterd en met ijver wordt gewerkt.

De meeste tekeningen worden thuis gemaakt en de heer Rolloos heeft zijn handen vol om op de lestijden zelf de nodige nieuwe opgaven uit te leggen en de gemaakte tekeningen na te kijken.

De heer Rolloos komt met plezier naar Boele, zegt hij. Als we de foto's bij dit artikel bekijken en de inspanning van de gezichten aflezen dan willen we dat wel geloven ook.

Van voor naar achter: Thijs Ponsen, Henk van Donselaar, Johnny Goudriaan en Kees Wallaart (naast hem leermeester J. J. de Jong).

De redaktie over:

„TIEN JAAR BOELE NIEUWS”

Direkt bij het ter hand nemen van deze uitgave van Boele-Nieuws hebt U gezien, dat er iets bijzonders aan de hand is, omdat de frontpagina afwijkt van de meestal gebruikte vorm. „Zozo, Boele-Nieuws bestaat tien jaar”, hebt U gedacht en nieuwsgierig hebt U de foto's bekeken, die het titelblad verlevendigen. U hebt op die foto's vermoedelijk enkele bekenden van U ontdekt en onwillekeurig dacht U: waarom hebben ze juist die foto's op het eerste blad gezet?

Wel kollega's, we zagen het zo: het personeelsorgaan is in haar 10-jarig bestaan langzamerhand een niet weg te denken element in het bedrijf geworden. We gaan dan ook van het standpunt uit, dat het blad door allen, die aan het bedrijf verbonden zijn, gelezen behoort te worden. Van hoog tot laag en van jong tot oud. Het wel en wee van het bedrijf en van alle mensen, die in dat bedrijf werkzaam zijn, behoort ons ter harte te gaan. Belangstelling voor en medeleven met elkaar zijn factoren, die een goede verstandhouding bevoor-

ren en die ons het dagelijks werk kunnen veraangenamen.

Zijn er nog kniesoren onder U, die minachtend de schouders ophalen en wie het niets interesseert of zij ingelicht worden over het bedrijf en haar werkers? Zijn er nog, die alleen maar negatieve gedachten hebben en wier belangstelling alleen maar uitgaat naar hetgeen er Vrijdags in het loonzakje komt? Dat zou dan jammer zijn. Natuurlijk, U komt hier voor Uw geld. Wij ook. Maar er zijn toch ook nog wel andere waarden dan geld?

We trachten in Boele-Nieuws die andere waarden, zoals interesse voor Uw vak en voor het vak van de ander, kollegialiteit en alle hiermee verwante zaken, ook mee te laten tellen. En hoewel we er ons van bewust zijn, dat we lang niet altijd in die opzet geslaagd zijn en zullen slagen, hopen we toch, dat ook U het nut van het personeelsorgaan zult inzien en dat U het woord van de direktie van harte zult onderschrijven. Boele-Nieuws is voor ons allemaal.

En dat is hetgene, wat we op de frontpagina tot uitdrukking wilden laten komen. Voor de jonge klanten in onze leerscholen, voor onze huisgenoten, voor de gepensioneerden, ook voor de buitenlanders, die trouw hun Boele-Nieuws naar Spanje sturen, al kunnen ze er geen woord van lezen.

We zullen in de nu volgende periode weer proberen de inhoud en opmaak van Boele-Nieuws die aantrekkelijkheid te geven, die U tot lezen zal noden. Dat is een moeilijke taak, omdat we nooit geheel zullen kunnen voldoen aan de vele persoonlijke smaken en inzichten. Om daaraan zo veel mogelijk tegemoet te komen houden we ons ook in de komende periode gaarne voor al Uw op- of aanmerkingen aanbevolen. Tenslotte: onze hartelijke dank aan al degenen, die ons bij dit werk behulpzaam zijn. Niet in het minst de drukkers van dit blad, met wie wij een bijzonder prettig contact onderhouden.

De redaktie

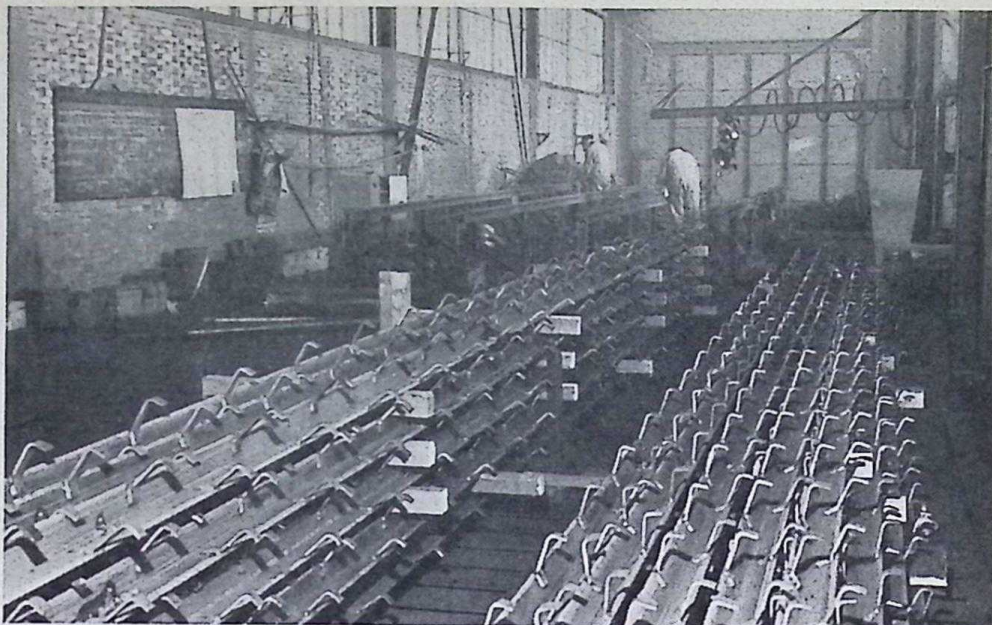
Gerrit de Oude (met shawl) laat zich inlichten door assistent-leermeester J. H. Bode.

Intense aandacht tijdens een kursusavond voor de ouderen

ONDER HANDEN ZIJNDE OPDRACHTEN

1

2

Van de objecten, die we nu onder handen hebben, zijn weer wat plaatjes geschoten. Het is tenslotte de bedoeling, dat we allemaal weten, wat er zoal „gesjouwd” wordt.

Eerst dan het staalwerk voor de Eem-

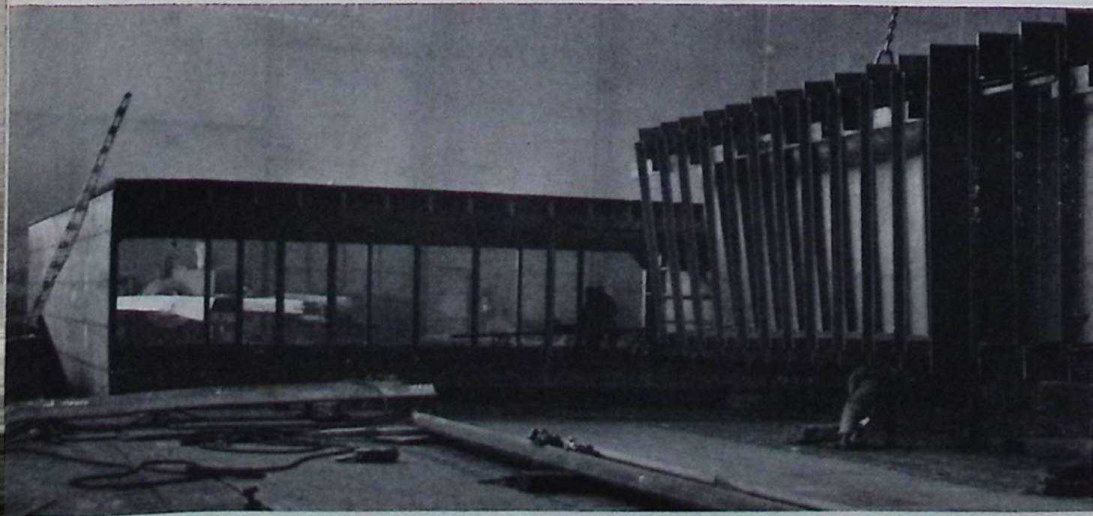
haven. Na een grondige voorbereiding, zijn we nu volop bezig met het produceren van de onderdelen, waarvan er soms duizenden gemaakt moeten worden. Omdat het om zo grote aantallen gaat, moest hiervoor zoveel mogelijk goed hulpgereedschap gemaakt of gekocht worden. Op foto 1 ziet U omrandingshoekstalen, die ± 12 m. lang zijn en waarvan er 2000 gemaakt moeten worden. Duidelijk zijn de ankertjes te zien, die met het CO2 lasapparaat gelast worden. Het apparaat is verrijdbaar opgehangen aan een soepel draaiende kraanarm, zodat de lasser heel gemakkelijk zonder te veel gesleep rond de hoekstalen kan lopen. Op foto 2 kunt U dat nog eens beter bekijken. Lasser W. Bremer is hier in actie. In de leerschool worden de kleinere delen gemaakt. Boorder W. Erkelens heeft er een zaagmachine bijgekregen met een auto-

matische doorvoer. Op deze zaag worden duizenden U-balkjes voor bovengenoemd werk gezaagd.

Het tweede werk is het lassen van versterkingsstrippen op 120 damwandplanken voor de Beneluxtunnel. Het leeuwendeel van dit werk is uiteraard voor de lassers. Foto 3 geeft hiervan een suggestief beeld.

3

4

Het winkelschip, bouwno. 1013, vordert snel. Bij het verschijnen van dit Boele-Nieuws zullen de pontonsecties, waarvan U er één op foto 4 ziet, op de nieuwbouwhelling staan om gekoppeld te worden. De opbouw is dan in bewerking in de lasloods. Het schip wordt een winkel voor olie, smeermiddelen en andere scheepsbenodigdheden.

De achtersteven met roer, CO 858, is in Dec. '63 precies op tijd afgeleverd. Hoe groot deze steven wel is, willen we op foto 5 nog even laten zien. Wat een waaghalzerij!

NIEUWE OPDRACHTEN

Zoals een bakker soms bekend staat om iets speciaals, wat hij weet te maken, zo is het met ons voor het verlengen van schepen. We durven rustig te beweren, dat we daar toch wel een beetje specialist in zijn, hoewel we geen specialistarieven kunnen berekenen.

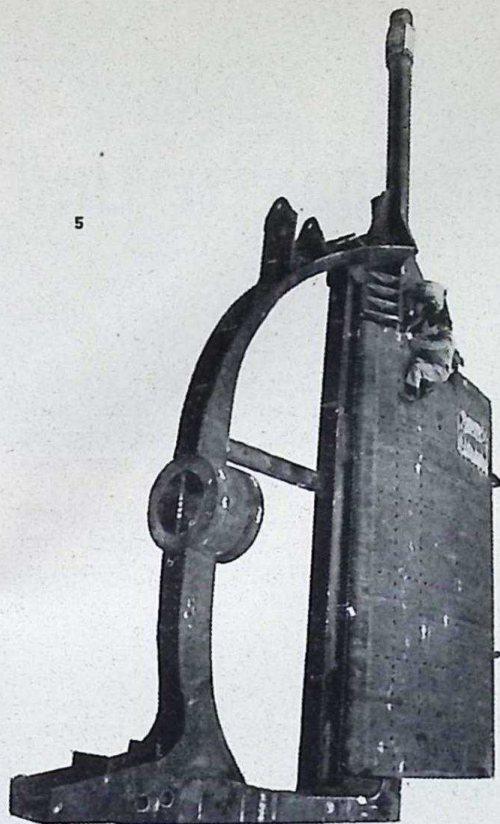
Wederom hebben we twee opdrachten gekregen, die beide het verlengen van een zeeschip betreffen. Ook nu was er weer veel concurrentie van buitenlandse werven en wij zullen, zo wil de uitdrukking, „flink aan onze kuitspiers moeten trekken”, willen we deze karweien voor ons allemaal tot geslaagde karweien maken.

Het eerste te verlengen schip is de „Fairhead”, een schip van de Headlines te Belfast. Het is een z.g.n. laker (uitgesproken: leker) zoals de Oranjijschepen „Prins Casimir” en „Prins Willem V” vóór hun verlenging. Half Maart verwachten we de „Fairhead” reeds aan de werf en dat betekent, dat het nieuwe middenschip van 12 m. lang dan prak-

tisch gereed moet zijn. Het schip krijgt op het nieuwe laadhoofd MacGregor-luiken en op het tussendeck Velle-luiken. Dit zijn grote stalen opklapbare luiken, die in gesloten toestand gelijk met het tussendeck liggen. Op het bovendek komen, zoals bij alle andere verlengingen, geklonken dubbelplaten te liggen. De verlenging zal op de dwarshelling uitgevoerd worden.

Eind April zal het tweede schip aan de werf verschijnen, eveneens een Engels schip, de „Macaulay”, dat met een stuk van 14,40 m. verlengd moet worden. 't Is een bulkcarrier met machinekamer en akkommodatie achterin, zodat dit schip weer op het laagste punt van de zeeq doorgesneden kan worden. Deze verlenging zal gedeeltelijk op de helling, gedeeltelijk in dok plaatsvinden.

Op het laatste nippertje kunnen we U nog een derde verlengingsopdracht melden nl. het m.s. „Hereford Beacon”, een zusterschip van de reeds eerder verlengde „Crowborough Beacon” en „Ivinghoe Beacon”.

WIM NOORDHOEK ONTVING REDAKTIEBEZOEK

Zoals U in de reportage over de prijsuitreiking van de puzzle „welk beroep kiest U” hebt kunnen lezen, was W. Noordhoek één van de tien inzenders, die een troostprijs won in de vorm van een duimstok.

Die duimstok is weliswaar van bijzonder goede kwaliteit, maar in het geval van Wim Noordhoek vond de redactie van het jubilerende Boele-Nieuws toch aanleiding om er wat ekstra's bij te doen. Daarom werd de duimstok netjes in een fruitschaaltje gemonteerd en aldus bewapend drukten we op Vrijdagmiddag, 8 Januari, op de bel van Wim's ouderlijke woning te Barendrecht, Smitshoek 26.

Wim's moeder deed open, want hijzelf kan dat niet doen, omdat zijn rechtervoet geamputeerd is. Wim heeft namelijk in April 1962 een ernstig verkeersongeval gehad, dat na veel beslomeringen leidde tot het verlies van zijn rechtervoet en een gedeelte van het daarboven gelegen been.

Wim toonde zich erg ingenomen met het bezoek en de prijs en hoewel hij van nature geen prater is, vertelde hij graag het verhaal van het ongeluk, dat hem getroffen heeft.

Het was op 12 April 1962. Hij reed op zijn motorfiets naar huis, maar op de Charloise Lagendijk kwam een auto achterwaarts uit een uitrit rijden. Wim botste tegen de auto en kwakte over de koffer van de auto heen en bleef aan de

andere kant met zijn rechterbeen tussen bumper en carrosserie haken. In het Bergwegziekenhuis konstateerde men een dubbele beenbreuk. Op de gebruikelijke wijze werd met spalken en gips geprobeerd de zaak in het reine te krijgen, maar na een dag of vijf trad een infectie op, die later funest zou blijken te zijn. Afwisselend verbleef Wim thuis en in het ziekenhuis, totdat men in December 1962 tot een beslissing kwam: amputeren!

Dat was een schok, die Wim maar moeilijk kon verwerken. Hij kon het nog niet aanvaarden en raadpleegde eerst nog een bekend chirurg. Deze kwam echter tot dezelfde konklusie.

In de nu volgende periode van wachten op een oproep deed zich echter het

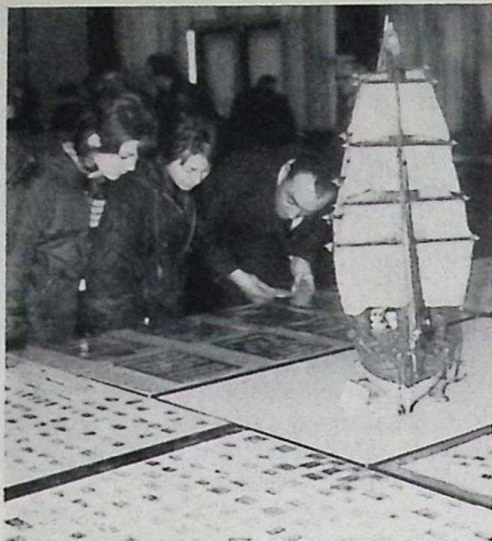
verschijnsel voor, dat het geïnfecteerde been zich langzaam begon te herstellen en de amputatie werd afgelast. Nieuwe hoop groeide. Half Maart '63 werd uit Wim's goede been een dikke lap vlees van 10 x 10 cm. weggesneden en in het geïnfecteerde been geplaatst. Deze poging is echter mislukt. Aanvankelijk ging de hiel zweren en toen dat beter was, begon het boven de voet weer.

Nee, langzamerhand werd het duidelijk, dat het onderbeen niet te redden zou zijn en op 20 Nov. (dus na bijna 20 maanden) werd het been tot halverwege het scheenbeen geamputeerd. Inmiddels is de wonde van deze operatie geheeld en het wachten is nu op een oproep van een Revalidatiecentrum te Amsterdam, waarheen Wim voor onbepaalde tijd zal vertrekken om te leren lopen met een prothese.

En nu vraagt U, hoe Wim zich door al deze narigheid van twijfel, hoop en teleurstelling heengeslagen heeft? We hebben voor U geïnformeerd en het antwoord van buitenstaanders, zowel als van deskundigen luidde unaniem: bewonderenswaardig!

Van ganser harte hopen we, dat de moed en berusting, die onze kollega getoond heeft, naar verhouding beloond zal worden en dat de verdere behandeling in Amsterdam tot het uiterste resultaat zal leiden, dat in de gegeven omstandigheden voor hem bereikbaar is.

Voorzitter Punt slooft zich gaarne voor de bezoekers uit. Vooral voor zulke.

„Het is een vrijetijdsbesteding, die niet alleen ontspanning geeft voor de arbeid van elke dag, maar tevens leerzaam is. Door de postzegel leert men de landen en volkeren kennen en ook de geschiedenis en bijzondere gebeurtenissen, die in deze landen plaatsvinden”, aldus opende de Heer G. J. Boele op 21 Dec. 1963 de postzegeltonoonstelling, die door onze eigen vereniging werd georganiseerd. Deze tentoonstelling had niet ten doel het tonen van zeldzame zegels of kollekties, doch wilde alleen een indruk geven van wat onze leden in hun vrije tijd hebben verzameld en hoe zij deze verzamelingen hebben opgezet.

EERSTE POSTZEGELTENTOONSTELLING BOELE

Het bestuur heeft de handen vol gehad om de zaken voor te bereiden. Dat deze voorbereidingen goed geweest zijn blijkt wel uit het resultaat. Ongeveer duizend bezoekers wisten de kantine te vinden en liepen met ons in één uur tijd door praktisch de gehele wereld. Door Nederland van vóór en na de oorlog, door het Saargebied tijdens Franse, Duitse, Franse en ga-zo-maar-door-perioden, door Oostenrijk om dan via de Europa-zegels alles in één klap te pakken. Via de schepenverzameling naar de dieren- en schildersverzameling met prachtig uitgebreide tekst in oud-Hollands schrift en langs nog vele andere landen naar ons eindpunt: het tijdelijk bijkantoor van de P.T.T. te Bolnes. Achter het loket de altijd vriendelijke Heer Kwakernaat (hoe kan het ook anders als de gehele dag het geld binnenstroomt), die zo'n duizend stempels moest drukken op de speciaal voor deze gelegenheid uitgegeven enveloppe met Boelestempel en daarop geplakt de serie Kinderzegels of de serie 150 jaar Koninkrijk. De opbrengst van deze enveloppen (ongeveer 300 gulden) zal aan

het Leger des Heils geschonken worden. Bij het verlaten van de zaal stond zoals gewoonlijk ons aller Arie weer klaar om tegen een geringe vergoeding onze reisdorst te lessen.

Wij van de redactie wensen de postzegelvereniging nog veel voorspoed, veel leden, goedkope zegels en nog meer van deze tentoonstellingen.

Personalia

Jubileea:

40 jaar:

- 16- 2 P. W. de Vos, draaier
- 19- 2 P. Sparreboom, koker/perser
- 25- 2 L. B. de Snoo, brander
- 3- 3 P. Huizer, plaat-bankwerker

In dienst getreden:

- 8-12 H. J. Roerdinkholder, waker
- W. J. F. van der Aa, waker
- 9-12 W. H. Coppers, kapitein motorboot „Jan”
- 10-12 M. Millan Torres, klinker
- F. Acuaviva Sanchez, boorder
- 22-12 M. Venema, waker
- 30-12 G. Bremer, leerling-ijzerwerker
- 2- 1 D. Bolderman, sekretaris
- A. W. J. Bestebaar, hellingsschipper
- T. van Bennekom, koperslager
- G. N. van den Berg, hulp-bankw.
- L. van der Wilt, bankwerker
- 6- 1 J. A. Baljon, magazijnbediende
- F. S. Veltkamp, praktikant (scheepsb.)
- H. Zanting, bankwerker
- 8- 1 B. Groen, transporteur

- 13- 1 R. Cores Rey, hellingbediende
- J. M. Touris Pouso, hellingbediende
- J. Lavic Rodriguez, koker
- K. A. Swets, hulp-bankwerker
- J. Zwiers, el.-lasser
- 14- 1 C. van Wingerden, el.-lasser

Terug uit militaire dienst:

- 2-12 J. Flach, kantoorbediende

Gepensioneerd:

- 27-12 C. J. van Doorn, korveër
- 31-12 P. Pijl, opruimer (timmerloods)

De dienst hebben verlaten:

- 6-12 J. Blauw, hakker
- C. J. Boersma, el.-lasser
- 11-12 P. v. d. Sman, zager
- 12-12 F. Escanez Perez, hulp-ijzerwerker
- 19-12 P. Escudero Sevillano, el.-lasser
- P. Merlos Esteve, stellingmaker
- J. Ramos Grandal, ketelmaker
- 31-12 J. Schouten, scheepsbeschieter
- 3- 1 J. Nijholt, ijzerwerker
- M. Padin Nogueira, hellingbediende
- V. Nogueira Gonzalez, brander
- 10- 1 J. F. Grevenstein, praktik. (scheepsb.)

Gehuwd:

- 20-12 M. v. d. Berg met mej. A. L. Reijnders
- 20-12 A. v. Ham met mej. A. Bierings
- 2- 1 T. v. d. Poel met mej. G. E. v. Dieijen

Geboren:

- 5-12 Adrianus, zoon van de heer en mevrouw De Waard-van Pelt
- 11-12 Robert Jan, zoon van de heer en mevrouw Kazen-Schippers
- 15-12 René Jasper, zoon van de heer en mevrouw Versluis-van Marle
- 21-12 Adriana Lijntje Levina, dochter van de heer en mevrouw De Deugd-v. d. Ent
- 23-12 Teunis, zoon van de heer en mevrouw Van Wingerden-van Wingerden
- 25-12 Teunis, zoon van de heer en mevrouw Kruihof-Steehouwer
- 26-12 Adrianus Cornelis, zoon van de heer en mevrouw Noordzij-Verkaik
- 30-12 Johanna, dochter van de heer en mevrouw v. d. Poel-Boutestijn
- 5- 1 Cesar, zoon van de heer en mevrouw Alonso-Martinez
- 7-1 Johannes Theodorus, zoon van de heer en mevrouw Brouwer-Meijster
- 9- 1 Judith Gerharda, dochter van de heer en mevrouw Bosman-v. d. Waal